

Gud og mennesker

Af Carsten Ploug Olsen

(fra min blog)

Jeg vil her give en kort sammenfattet lære om Gud og Hans forhold til os mennesker som jeg dels udleder af [Vandrer mod Lyset](#), dels selv har erkendt og fået åbenbaret:

Gud er en uendeligt ophøjet personlighed, højt hævet over alt jordisk, og alligevel helt nær ethvert menneske.

Gud er Lysets og kærlighedens Almagt, kærlighedens og Livets Herre. Han opdrager os mennesker med kærlighed men også med myndighed.

Den primære lov vi mennesker lever under er gengældelsesloven, 'som du sår skal du høste'; denne guddommelige lov og retfærdighed har Gud ikke givet for at straffe os, men for at vi - smerteligt - kan forstå - i de tilfælde hvor vi nægter at erkende det onde vi har gjort, nægter at sørge og angre og bøje os - præcis hvad vi har gjort ved at udsættes for de samme lidelser vi har bragt andre.

Men straks må det siges, at Guds og menneskers kærlighed og barmhjertighed står over gengældelsesloven; af samme pædagogiske grunde: Hvis vi har gjort andre ondt og erkender det og sørger over det og angre, så viser vores sorg og anger at vi har forstået det vi har gjort, hvorfor det ikke er nødvendigt at vi udsættes for de samme lidelser vi har bragt andre.

Hvis vi sørger og angre oprigtigt og beder om tilgivelse fra vores offer eller ofre - og får den - så er den onde gerning slettet for evigt.

Gud er et åndeligt Væsen af en uendelig Magt; men Han er også et uendelig mildt Væsen, hvis billede hviler i vores hjerter.

Gud er en uendelig kærlighedens Magt. Ud fra sit fuldstændige kendskab til godt og ondt, lys og mørke, kan Han komme enhver i møde med den dybeste forståelse for alt det onde, der frister os i denne verden, og ud fra sin forståelse hjælpe alle der søger og har brug for Hans hjælp.

Han er altid parat til at tilgive os og hjælpe os når vi fejler eller vakler; et råb om hjælp på mørkets bratte skrænter når det onde truer os eller frister os høres og bøn høres.

Et flammende Væsen er Gud! Et uendeligt Væsen og en uendeligt kærlig, mild men også myndig personlighed er Han!

Den der vandrer med Ham, kan intet ondt ramme; for Hans stærke Hånd skærmer den, der nærer ubetinget tillid til Ham.

Uendeligt nær er Han enhver; for Han bor i vores hjerter og er altid kun en bøn væk.

Gud åbenbarer sig ikke under torden og lyn, ikke i Jesus af Nazareth (Kristus; hvor ren og ophøjet et menneske han end var; den uendelige Gud var og er han ikke), ikke med rædsel og tvang eller under ekstase. Han straffer ikke; men Han er den fred og kærlighed - stille velsignet - vi alle søger.

Ingen - heller ikke Satan (Ardor) - skal fortabes og ingen kan være i mørket evigt; for Guds uendelige kærlighed har sine forgreninger i alle og en mulig genvej til Lyset og Gud ligger åben for os gennem en tilgivelse af den dybest faldne (hvad han - Ardor - har gjort mod os og hvad vi derfor må søge at tilgive ham findes der en udførlig beretning om i Vandrer mod Lyset (Ardors beretning)).

Og sluttelig: Før eller senere vil Guds uendelige kærlighed nedbryde al modstand - selv blandt de dybest faldne - og bringe alle sikkert hjem til Guds Riges evige salighed.

Cpo 2020

(Grundteksten på bloggen oprindeligt skrevet i 2018)